

Vierde zondag van Pasen (a jaar) 7 mei 2017

God roept ons , en brengt ons hier samen . Hij die is Vader, Zoon en Heilige Geest .

Welkom u allen vanmorgen in deze viering.

We zongen

zojuist in het openingslied : Dit is een huis waar de deur openstaat.

Jezus zegt vandaag in het

evangelie van zichzelf: "Ik ben de deur voor de schapen!"

De evangelist Johannes

verbindt deze uitspraak met die andere uitspraak van Jezus : "Ik ben de Goede Herder".

Alle reden om allereerst even bij de nieuwe deuringang van onze kerk stil te staan.

Als je nu van buiten deze kerk binnenkomt, hoef je niet meer langs die kleine donkere zij ingang met krakende deur naar binnen, maar staat in het midden de grote deur al uitnodigend voor je geopend. De brede open hal met de nieuwe glazen deuren nodigen ons uit om nog verder naar binnen te gaan maar vormen tegelijkertijd vooral in de winter een beschutting tegen de kou en de tocht van buiten. Een mooie entree om hier samen de goede woorden te vieren, te zingen te horen, te overwegen waarin Jezus een centrale rol speelt, en waarin iedere zondagmorgen zijn gebaar van brood en wijn wordt herhaalt. Op het einde van de viering gaan we door diezelfde deur ook weer naar buiten na eerst nog een versterkend kopje koffie, want de goede woorden moeten niet alleen hier binnen in de kerk beluisterd en gevierd worden door ons, maar ze moeten vooral buiten gedaan worden.

"Ik ben de deur voor de schapen", zegt Jezus. Maar zou Jezus zelf dit echt zo gezegd hebben ? Dat lijkt niet erg waarschijnlijk. Dit verhaal is tientallen jaren na de dood van Jezus pas opgeschreven. Het is een van de zeven "Ik ben" uitspraken die Johannes in zijn evangelie Jezus in de mond legt. Wat zou Johannes bedoeld hebben als hij Jezus vandaag deze woorden in de mond geeft? En wat hebben de eerste Christenen in die beelden gezien en wat kunnen wij vandaag nog met die beelden doen? We willen daar straks verder over nadenken.

Beginnen we met het eerst stil te maken in onszelf..... en vragen wij God en elkaar daarna om vergeving voor al die keren dat wee aan Hem en elkaar voorbij zijn gegaan. Dat doen we in het kyrie gezang, wat we gaan zingen.

Overweging 4 zondag van Pasen a jaar 7 mei 2017.

We hebben Pasen gevierd! In de late avond hebben we de Paaskaars aangestoken en hebben we nog wat onzeker geroepen : Licht van Christus. Pasen is het feest van opnieuw leren geloven, maar de deuren zijn nog dicht , we durven er nog niet goed door naar buiten. Met de kritische Thomas, twee weken geleden en vorige week zondag met de Emmausgangers zijn we nog steeds op zoek , we weten nog niet zo precies raad met ons geloof in ons dagelijks leven, naar hoe wij dat eigentijds gestalte kunnen geven. Het feest waarop de deuren opengegooid worden en de leerlingen naar buiten gaan , het feest van Pinksteren moet nog komen. Wij die nog binnen zitten worden naar buiten geroepen.

Op de zeven zondagen van Pasen tot en met Pinksteren vertelt de kerk in haar liturgie iedere zondag weer een ander Paasverhaal, om duidelijk te maken wie de verrezen Heer is. Iedere zondag een ander verschijningsverhaal waarin Jezus zelf zijn leerlingen opnieuw aanspreekt en voor hen uit gaat, een verhaal waardoor langzamerhand zijn nieuwe vorm van Aanwezigheid tot hen begint door te dringen en in hen begint te resoneren.

In de beiden lezingen van vandaag, in de gezongen psalm staat het herdersmotief centraal. Petrus teed naar buiten en verheft zijn stem als toekomstige herder. Psalm 23 die we zongen vertelt over de goede herder die altijd bij ons is, als een houvast en steun, onze stok en staf, die er ook is als het donker wordt. En in het evangelie wordt Jezus als de verrezen Heer door Johannes aan de jonge christengemeente betiteld als de goede herder die in eigen persoon de deur is voor de schapen.

Als ik de evangelist Johannes goed begrijp dan heeft bij hem de deur drie functies.

De deur biedt allereerst veiligheid en geborgenheid. De deur behoed de schapen voor gevaar. De deur houdt wolven en dieven buiten. Wat betekent dat nu voor ons? Worden wij bedreigd door rovers en wilde dieren? Letterlijk niet maar misschien wel figuurlijk. Het intolerante gedrag in onze maatschappij, het egoïsme en de hebzucht, die mensen uit elkaar drijft, de angst en onzekerheid over de toekomst waardoor mensen zich moeilijker aan elkaar durven toe te vertrouwen. Kortom ook bij ons zijn bedreigingen te over. Jezus wil ons waarschuwen voor zulke rovers en wilde dieren buiten en in ons zelf.

De tweede functie is dat de eigenaar door de deur binnenkomt. Hij laat zijn gezicht zien, we horen zijn vertrouwde stem. Hij ziet naar ieder met aandacht om. Jezus, de Levende, de Barmhartige, de Goede Herder. Hij is bij Johannes zelf de Deur geworden die open staat en verwijst naar God: "Wie mij ziet, ziet de Vader".

Wanneer wij hier in de kerk samen komen om te luisteren naar de goede woorden uit de Schriftverhalen, hier samen bidden, en vieren - delen van Brood en Wijn -, worden we zelf telkens als het ware weer gevoed met Gods liefde en barmhartigheid.

Als Jezus ons vandaag zegt, dat Hij de deur naar binnen is, betekent dat nu voor ons ook zoiets als wij zijn hier bij God in zijn huis welkom, zoals hier voor de stenen staat deze kerk wil een huis zijn voor God, een huis van verbondenheid, een huis waar wij kracht en troost kunnen vinden bij elkaar. "Komt allen tot Mij, die belast en belanden bent".

Maar een herder houdt zijn schapen niet alleen binnen. Zodra het weer een beetje licht wordt, gooit de herder de staldeur open, de open lucht in naar de vrijheid van de weide. Dat is de derde functie van de deur. 'Ite missa est'. Velen van ons kennen die laatste groet van de vroegere Hoogmis nog wel. Vroeger als de mis een beetje saai geweest was, hadden we de neiging om bij die woorden te denken: "Hehe, we kunnen we gaan, het zit er op". Maar het zit er niet op, het begint pas. Letterlijk betekenen die woorden: "Ga er nu op uit, ieder naar je plek, je wordt uitgezonden"! Het zijn woorden van Jezus na zijn verrijzenis aan de leerlingen. En als een goede herder blijft Hij dan niet achter in de schaapstal, in de kerk. Nee, "Hij gaat voor U uit naar Galilea", kregen de vrouwen bij het open graf te horen.

Petrus, lezen we in de eerste lezing tredt naar buiten en verkondigt: Willen wij beseffen hoe wij als waarachtige mensen te leven hebben, dan moeten we naar deze mens kijken. Hij is door de mensen

verworpen en vermoord, maar wij kunnen in zijn woorden en daden aflezen wat oprecht en volwaardig menselijk leven is. Keer je om naar hem ,laat je dopen in de naam van degene die ook jou, ook mij naar buiten roept en uitnodigt Hem te volgen.

Beste mensen , van dit evangelie over de goede herder kunnen we ook leren, denk ik , dat een ware herder, een ware leider, zijn schapen niet gebruikt om er zelf beter van te worden, om er zelf geld aan te verdienen, om hem eigen status en macht te verlenen, hem het gevoel te geven dat Hij belangrijk is. Jezus werd voor Johannes de ware herder en ware leider omdat zijn schapen zelf (de mensen) voor hem belangrijk waren.

Als goede herder zette Hij zijn leven in voor zijn schapen. Zijn lot verbond hij met hun lot. Hij wist ook wel dat Hij zijn schapen niet voor alle gevaren en wolven kon behoeden. Maar Hij wilde wel met hen het gevaar delen en daar niet voor weg lopen. Dat heeft Hij in zijn leven laten zien, en dat wil Johannes ons doorgeven. God kan in onze ervaring ook niet al onze vragen en noden oplossen, Hij wil die wel met ons delen

Herder zijn, leider zijn , besturen en verantwoordelijkheid dragen vandaag in kerk en samenleving betekent dus nooit dat jij als leider kunt gaan bepalen wat er gebeuren moet. Het betekent wel in waarachtige verbondenheid met degenen die van jou afhankelijk zijn , ontdekken wat jou te doen staat. Niemand hoeft zichzelf nog als belangrijk voor te doen, want iedereen is van levensbelang voor anderen. Niemand hoeft de drang te hebben de ander aan zich te willen onderwerpen, want ieder weet zich afhankelijk van de erkenning van zijn of haar waardigheid door anderen. Ieder komt het best tot zijn recht door eraan bij te dragen dat een ander tot zijn of haar recht komt. Dit is mijn grootste gebod zegt Jezus : Dat jullie elkaar liefhebben, met de liefde die ik jullie heb toegedragen,

Het is vandaag ook roepingenzondag . Allereerst een oproep om “goede leiders” te zijn voor elkaar, goede vaders en moeders voor onze kinderen, met een groot gevoel voor verantwoordelijkheid naar elkaar . Dat betekent voor ieder van ons : nooit bij de pakken neer gaan zitten, binnen blijven afwachten om het gevaar van buiten te vermijden, niet zeggen ,ik geef het op, bekijk het maar. Nee als kudde samen met de Herder , die over ons waakt op weg blijven gaan en er alles aan blijven doen om het goede in onze kinderen , in kerk en samenleving vorm te geven. Dat wij zo samen kerk mogen zijn. amen